

सैन्धवखिल न० सैन्धवमेव चिह्नम् । सैन्धवशिखायकलमने
चिदागन्धस्वरूपे परमेष्ठरे “स यथा सैन्धवचिह्नकलमन-
रमवासां रचयन्” इत० ब्रा० ११।७।१।१ ।

सैन्धी स्त्री ताशादिनिर्वासे राजनि० ।

सैन्ध पु० सेनायां समवेति जग्र । निश्चिते हस्तशब्दादौ
अपरः । सेनानां सङ्घः अज् । २ सेनासमुदाये न० ।

सैरन्ध्री स्त्री सीरं कलं धरति धृ-सूढ० च समु च सीरन्ध्रः
तपकस्तुष्टं शिल्पकमे अथ तदद्यात्ति अथ गौरा-
लोप । परमृष्टस्य स्वर्गे शिल्पकारिणि स्त्रामेदे हेमच०
पृष्ठो० सैरन्ध्रीत्यत्र अपरः ।

सैरिक पु० सीरेण बाह्वनेन खनति भूमिं सीरं वहति वा
ठक् । १ तपके हाकिमे अपरः । २ बाह्वनोदरि दधे
(चावेर गह) अपरः ।

सैरिभ पु० स्त्री सीरे हवे तद्वहने इभ इव श्रुत्यात् याक-
ततः स्वादेश्य । १ सन्धिषे अपरः स्त्रियां लोप् । “धेवे
सैरिभमर्दिनोभिह महाबल्योम्” महाबल्योभ्याम् ।
२ अर्गे लिबा० । [भिष्ट्याम् शब्द०] स्वाधे क तत्वेव ।

सैरीय पु० सीरश्वेदम् अथ सीरं हलाकारमर्हति क् ।
सैरय पु० सीरं सीराकारमर्हति ठक् । १ भिष्ट्याम् शब्द०
ठक् । २ सैरयोऽप्यत्र राजनि० ।

सैवात् न० सेवासे सीनादीनामुपभोगाय अस्ति पञ्चांशोति
अथ सेवासं ततः स्वाधे अथ । सेवासे स्वाधे क् ।
तन्नेव “वा पांयुपाण्डुरवपुर्विरवा पुराणीत् सैवाधका-
दुरततानधुना विभर्ति” उद्धटप्रदो ज्ञेयात् इत्यादि

सोदृ नि० सह-स्त इहभावः । १ ज्ञाने तितिक्षिते अपरः
कर्त्तरि क् । २ शोतादिपठनयोरे जि० । [योरे मेदि० ।

सोदृ नि० सह-लप् वा इहभावः । १ सहनकर्त्तरि रत्तमा-
सोत्कण्ठ नि० सह उत्कण्ठया सहस्य सः । २ सौहृदकान्ति
अभीष्टलामेच्छया विषयवादिष्णुत्वदुक्ते जटा० ।

सोप्रास न० उद्+प्र-अव-अञ् सह अवप्राप्तेन सहस्य सः
शोषुष्टने अन्त्यार्थकस्य वाक्यस्य अन्त्यार्थकत्वकल्पनया
तदुत्तरार्थके १ वाक्ये २ प्रियवाक्ये च शब्द० । २ पश्य-
हास्तेन सहिते जि० ।

सोदय जि० सह पद्वेन प्रादुर्भावेण दृष्ट्या वा सहस्य सः
१ प्रादुर्भाते नद्वि(उद)युक्ते श्लामयुक्ते च अन्त्य दद्याच्च
सोदयम् ऋतिः । [आतरि २ तादृशमग्न्यां स्त्री शब्द०

सोदर पु० समानसुदरं यस्य समानस्य सः । १ एकोदरमव
सोदर्य पु० समाने उदरे शयिता यत् सादेशः । १ एको-

दरजाते आतरि । २ तादृशमग्न्यां स्त्री अपरः ।

सीनह न० सु-विच् सवे नहते नह चज्ये क । लघुने शब्द०

सीमाद् पु० सह चमादेन सादेशः । अन्तर्गे अन्तर्दिष्टो ।

सोपप्लव पु० सह उपप्लवेन सादेशः । समानान्भूत्वावेन
राहुषा योगरूपोद्भवसहिते । चन्द्रे तथाभूतचन्द्रकाया-
योगयुक्ते शब्दार्थे च अपरः । २ उपप्लवयुते जि० ।

चन्द्रार्कयोपासकारणसुपरागशब्दे प्रायेणात्तं देवीपरा-
शोक्तमधिकमत्वोच्यते ।

“ब्रह्मोवाच “यद्यं वदते लोको वाडिशत्वात्सहामने ।

तदहं संप्रपञ्चामि चन्द्रस्योपरागिकम् । यदि सत्यमयं

यस्तस्मै जाराशिर्दिवाकरः । तत्कथं गोदरस्येन राहुषा

भक्षसात् जतः । अथ वा राहुषाक्रस्य निजवक्त्रं प्रवे-

शितः । तत्कथं द्यनेस्तीक्ष्णः शतधा न विखाण्डतः ।

विमुक्तश्च पुनर्दृष्टयेवास्मिन्मण्डलतः । न चास्याप-

हृतं तेजो न स्थानादपसारितः । यदि वा ह्येव निष्पीतः

कथं दीप्ततरोऽभवत् । तस्मात् तेजसां राशौ राहोर्वक्त्रं

गमिष्यति । भक्षार्थं सर्वदेवानां सोमः सृष्टः स्वयम्भुवा ।

तत्तत्समन्ततश्चापि सम्भूतं सूर्यतेजसा । पितृन्त्यगुभयं

देवाः पितरश्च स्वाधाऽस्तमम् । त्वयश्च त्रिशतस्रैव त्वय-

स्त्रिंशत्तयैव च । त्वयश्च त्रिंशत्तयैव देवाः सोमं पिबन्ति

वे । राहोरप्यमृतं भागः पुटा सृष्टं स्वयम्भुवा । तस्मा-

त्तद्वाहुरागत्य पातुमिच्छति पर्वत । उडृत्य पार्थिवीं

काशानभ्राकारां तपोमयः । पातुमिच्छन् ततश्चेन्दु-

माप्स्यदयति कायया । युक्ते च चन्द्रमभ्येति तन्म

पर्वणि भास्तरम् । सूर्यमण्डलस्य स्य चन्द्रमेव

जिघांसति । तस्मात् पिबति तं राहुस्तनुमया पिना-

शयन् । अविहंसन् यथा पशुं पिबति भ्रमरो मधु ।

चन्द्रस्यममृतं तदभेदाद्वाहुरमृते । चन्द्रवान्तो मणि

यंदस्तु हिमं चरते जघात् । चरन्नपि न हीयेत तेजसा

नैव सृच्यते । यथा सूर्यमणिः सूर्यादुत्पत्त्या पावकं

युज्यते । न भवत्यङ्गहीनोऽपि तेजसा नैव सृच्यते । एवं

चन्द्रश्च सूर्यश्च कादितावपि राहुषा । स्ततेजसा न

सृच्यते नाङ्गहीनो बभूवतः । पर्वण्यश्च चन्द्रस्य

माषिक्यकनकाकतिः । सोमो देवतसंयोगात् काया

योगाच्च पार्थिवात् । राहोश्च वरन्वया वे प्रजरेदमृतं

यन्म । स्रदोहनाले सन्नाप्ते वत्सं दृष्ट्वा च गौर्यथा ।

आह्लादेव चरेत् सीरं तथेन्दुः चरतेऽस्तमम् । पितेव

सूर्यो देवानां सोमो मातेव सृच्यते । यथा मातुःस्तनं